

WYSTAWY I ZGROMADZENIA.

Z Towarzystwa Gal. państwowych urzędników techniczno-leśnych.

W sobotę dnia 13. lutego, odbyło się we Lwowie — pierwsze Walne Zgromadzenie państwowych urzędników techniczno-leśnych, przy udziale blisko 100 członków. W zgromadzeniu wzięły udział wszystkie grupy leśników państwowych, a mianowicie urzędnicy gal. Dyrekcji lasów, których jest w kraju 117, następnie inspektorzy lasowi przy władzach politycznych, których mamy 16, a w końcu technicy lasowi ze sekcji zabudowania górskich potoków Sambora, których jest 15.

Zjazd był niezwykle liczny, a przyznać trzeba, że i przedmiot obrad był niezwykle ważny. — Oprócz bowiem spraw, odnoszących się do poprawy bytu i stosunków awansowych w poszczególnych działach służby państwowej leśnej, poruszono na Zgromadzeniu szereg spraw ogólnych, które mogą mieć dla leśnictwa bardzo doniosłe znaczenie. Przedewszystkiem chodziło o sprostowanie opinii o państwowych urzędnikach techniczno-leśnych. — Od dawna słyszeć można czy to na wiecach, czy w sejmie czy też w parlamencie głosy, lub czytać w prasie codziennej uwagi, określające w najróżnorodniejszy sposób cele i zadania, jakie spełnić powinno gospodarstwo lasowe w kraju i przy tej sposobności spotkać się ze zdaniem, że za każde niepo-

wodzenie, brak postępu w leśnictwie, ponoszą winę wyłącznie urzędnicy lasowi.

Jedni sądzą n. p. że skutkiem niedbałości urzędników, stała się Galicya krajem najuboższym w lasy, inni znowu, że urzędnicy techniczno-leśni czują się za mało obywatelami kraju i gnębią z rozmysłu prywatnych właścicieli lasów i trzymają się niepotrzebnie litery prawa, urzędnicy zaś z lasów państwowych, niejako naumyślnie nie wyrabiają i nie chcą sprzedawać ludności bądź to opału i bułduncu, bądź też nie pozwalają paść bydła w lesie i t. p.

Po obszernej i wyczerpującej dyskusyi, jaka się z tego powodu wywiązała, postanowiło Zgromadzenie publicznie i wyraźnie zaznaczyć, że wobec szczupłego zakresu działania i podporządkowania spraw leśnych innym względem, urzędnicy techniczno-leśni nie mogą odpowiadać ani za stan gospodarstwa w lasach prywatnych, ani za celowość i skuteczność zabudowań górskich dorzezy, ani też w końcu za wyniki gospodarstwa w lasach państwowych.

Ostateczna bowiem decyzja w sprawach technicznych nie zależy od leśników i wogóle na ściśle wykonywanie ustawy lasowej i przepisów administracyjnych, mają leśnicy wpływ tak mały, że za wyniki, jakie podobny sposób traktowania spraw lasowych w przyszłości sprowadzić może, nie mogą przyjąć odpowiedzialności.

Ponieważ dla krótkości czasu, nie można było sprawy tak ważnej na jednym posiedzeniu wyczerpać, wybrano osobną komisję, która ma opracować memoriał w tym względzie i ogłosić go publicznie.

W dalszej dyskusyi podano jedynie szereg wniosków, które wskazują drogę, na której osiągnąćby można poprawę i podniesienie stanu krajowego leśnictwa.

I tak między innymi uznano, że najskuteczniej możnaby zmniejszyć niebezpieczeństwo, jakie grozi krajowi, wskutek gwałtownego zmniejszania się obszaru lasów w ten sposób, jeżeli się nadwyżkę z dochodów jakie przynoszą gal. lasy państwowe, obróci na zakupno takich obszarów, których zalesienie byłoby ze względów społecznych pożądane, jakoteż gruntów leśnych, mających charakter lasów ochronnych. Drogi zaś, jakieby obrać należało, w celu

podniesienia dochodów z lasów państwowych — byłyby następujące:

Zaprowadzenie intensywnego gospodarstwa, — podział zbyt wielkich okręgów gospodarczych, przeprowadzenie różnych inwestycji i równocześnie takie powiększenie stanu urzędników, jakie intensywnej gospodarce odpowiadać musi.

Jako naczelną zasadę, przyjęto dalej, że przedewszystkiem należy założyć w kraju stację doświadczalną leśną, celem poczynienia studyów nad warunkami normującymi byt lasu w kraju, a równocześnie z tym dążyć do założenia w kraju Akademii lasowej.

Analogiczne wnioski uchwalono także co do powiększenia personalu w służbie leśnej politycznej i przy sekcji zabudowania górskich potoków.

Następnie omówiono postulaty co do poprawy stosunków służbowych i awansowych urzędników każdej dykasterji i przyjęto za zasadę, że przedewszystkiem domagać się należy pragmatyki służbowej.

W końcu omówiono najaktualniejszą dziś sprawę ukrajowienia lasów państwowych. — Ponieważ wieści co do sposobu przeprowadzenia tych zamiarów są jeszcze zbyt niepewne, przeto postanowiono wysłać do kierujących tą akcją sfer deputacyę, w celu zasiągnięcia bliższych wiadomości i przy tej sposobności prosić decydujące osoby, aby na wypadek ukrajowienia i zmian stosunku służbowego, zechciały mieć na względzie także i interes całego dotychczasowego personalu państwowej administracji leśnej.

Co do stanowiska samej akcyi o ukrajowieniu lasów państwowych, to Zgromadzenie uchwaliło, że myśl tę wita jak najsympatyczniej, ale pod tym warunkiem, że kraj nie obniży ani zasad gospodarskich, ani wymogów co do wykształcenia, jakie państwo żądało od swoich urzędników lasowych, ani nie zechce powiększać dochodów, kosztem dotacyi urzędników i jeśli wogóle dobro lasów i rozwój gospodarstwa lasowego, a nie wydobywanie za każdą cenę dochodów, będzie celem ukrajowienia.
